

Svědectví: 24. “Prosím, neříkej o tom nikomu... Chci být ve službě dětem.”

Existuje mnoho dalších příběhů o sexuálním zneužívání v SBC, a toto je jeden z nich.

Svědectví

"Prosím, neříkej o tom nikomu... Chci být ve službě dětem."

Existuje mnoho dalších příběhů o sexuálním zneužívání v SBC, toto je jeden z nich:

Varování: Následující svědectví obsahuje podrobné popisy sexuálního napadení.

Tyto poslední dva týdny byly, abychom si vypůjčili frázi od Russella Moora, „[apokalypsou](#)“ pro Southern Baptist Convention.

Dne 22. května zveřejnila nezávislá pracovní skupina pro sexuální zneužívání jmenovaná delegáty na loňském výročním zasedání zjištění [vyšetřovací zprávy](#) společnosti *Guidepost Solutions* o [nesprávném zacházení](#) se sexuálním zneužíváním ze strany výkonného výboru SBC. Stáhněte si ji nyní, pokud jste tak ještě neučinili.

Téměř 300 stran dlouhá zpráva *Guidepost* [odhalila](#), že klíčoví vůdci špatně zacházeli s těmi, kdo prožili zneužívání, a zavrhovali smysluplné reformní iniciativy zneužívání.

Odhalila také obvinění z násilného sexuálního zneužití vůči bývalému prezidentovi SBC a viceprezidentovi Severoamerické mise Johnnymu Huntovi.

Když Hunta kontaktovali vyšetřovatelé společnosti *Guidepost*, prohlásil, že „neměl žádný kontakt“ s manželkou kazatele SBC. Pouhých pět dní po zveřejnění zprávy však Hunt [změnil svůj příběh](#) a přiznal se k sexuálnímu zneužívání, ačkoli obvinění ze zneužívání popřel.

Přehlednutelný úsek

Uprostřed zprávy však byla přehlížena perikopa, která mi způsobila velkou úzkost, když jsem si uvědomil, že tato část zprávy se týká mé alma mater, *Texaské baptistické koleje* při *Southwestern Baptist Theological Seminary*.

Někteří, kteří mě sledují na sociálních sítích, si možná všimli, že jsem vůči své alma mater zaujal spíše nepřátelský postoj, i když inkoust na mém diplomu stále zasychá. Zde chci vysvětlit proč a dát širší kontext k šíři problému sexuálního zneužívání.

Na stránce 111 zprávy *Guidepost* vyšetřovatelé poznamenali, že v roce 2019 dlouholetá advokátka, informátorka a oběť zneužívání [Christa Brownová](#) zpochybnila nově vytvořený mandátový výbor *SBC Credentials Committee* kvůli tomu, že neposkytuje bezpečný způsob, jak obětem odhalit zneužívání kazateli, včetně zákazu zasílání zpráv o zneužívání z anonymních zdrojů.

To souvisí s celkovou neochotou představitelů SBC uznat realitu sexuálního zneužívání ve sborech a institucích SBC.

Předseda výkonného výboru [Ronnie Floyd](#) zaslal v e-mailu svým zaměstnancům článek z *ChurchLeaders.com*, kde Brownová kritizovala mandátový výbor. Floyd poskytl pouze jedno slovo komentáře: „Znovu...“

Guidepost uvedl, že se pravděpodobně jedná o odkaz na další kritiku, kterou Floyd obdržel za své mlžení a neadekvátní reakci na zneužívání v řadách SBC, včetně a zejména kritiky, kterou obdržel za to, že Baptist Press [nesprávně informoval](#) o zneužití Jennifer Lyellové jako o konsenzuálním sexuálním vztahu.

Oběti zneužívání „nikdy nebudou šťastní. Někteří lidé se chtějí jen dívat, jak svět hoří.“

V e-mailu Floydovi Edward Upton, který byl tehdy asistentem prezidenta ve výkonném výboru, po obdržení toho článku poznamenal: Oběti zneužívání „nikdy nebudou šťastní. Někteří lidé se chtějí jen dívat, jak svět hoří.“

Edward Upton

Můžete se ptát, jak tento zdánlivě nepatrný detail ovlivňuje jihozápadní seminář? Jednoduše. Edward Upton od května 2021 [působí](#) jako viceprezident pro institucionální rozvoj v *Southwestern Seminary*.

Poprvé jsem toto spojení zaznamenal a upozornil na to příznivce Twitteru [pouhé hodiny](#) poté, co byla zpráva *Guidepost* zveřejněna 22. května.

O týden později jsem [si všiml](#), že administrátoři *Southwestern* nedokázali učinit žádný smysluplný komentář k ničemu o zprávě a konkrétně se nepodařilo vyvrátit Uptonovy poznámky.

I když tyto poznámky zazněly v době, kdy byl Upton zaměstnán výkonným výborem, stále špatně reflektují jeho současného zaměstnavatele kvůli reprezentovanému kavalírskému postoji.

I když Výkonný výbor špatně řešil zneužívání, je jim ke cti, že nakonec [vyvrátili](#) podobný názor svého bývalého právního poradce, že diskuse mezi zaměstnanci Výkonného výboru a postiženými nebude „pozitivní ani plodná“.

V odpovědi na můj tweet z 29. května Brownová sdílela [názor](#), který napsala pro Baptist News Global 18. prosince 2019 a který podrobně popsal její kritiku mandátového výboru – kritiku, o níž [poznámela](#), že „se mi zasloužila za zmínku *Floyda & Uptona*“.

Navzdory mým velmi veřejným výzvám, aby se *Southwestern* omluvil Brownové a širší komunitě obětí za Uptonovo „někteří lidé se chtějí jen dívat, jak svět hoří“, prezident Adam Greenway, viceprezident pro institucionální správu Colby Adams a sám Upton mlčeli – nejen o Uptonově komentáři, ale o celé zprávě.

Adam Greenway

Konečně 1. června Greenway a Danny Roberts, předseda správní rady *Southwestern*, vydali [prohlášení](#), které obsahovalo jména absolventů *Southwestern*, kteří byli na [nedávno zveřejněném](#) seznamu sexuálně zneužívajících duchovních Výkonného výboru.

Tento seznam však zpočátku nezahrnoval vlastního násilníka Brownové, Tommyho Gilmora, i když tam v letech 1967 až 1971 studoval - ve stejné době Brownovou zneužíval - a promoval s titulem magistra náboženské výchovy s důrazem na službu dětem. Jeho jméno bylo přidáno do online prohlášení.

Co také v tom prohlášení nápadně chybí? Jakékoli odmítnutí Uptonových poznámek.

Dalo by se namítnout, že současný zaměstnavatel by neměl nést odpovědnost za skandální komentáře zaměstnance v jiném kontextu, ale to je v propojené síti subjektů SBC nepravděpodobné.

“Kdybys věděl, co jsem věděl já, cítil bys to, co cítím já.”

Realita je taková, že každá agentura a instituce SBC má svou vlastní historii, kdy nedokázala dobře reagovat na tvrzení o sexuálním zneužívání. Jen ještě neznáme všechny ty příběhy, protože vyšetřování *Guidepost* se zaměřilo na výkonný výbor.

„Skutečnost je taková, že každá agentura a instituce SBC má svou vlastní historii, kdy nedokázala dobře reagovat na tvrzení o sexuálním zneužívání. Jen ještě neznáme všechny ty příběhy.“

Ve středu 23. června 2021, jen pár dní po výročním zasedání SBC v Nashvillu, jsem si sedl s Adamem Greenwayem a jeho tehdejším šéfem štábu Colbym Adamsem na schůzce o reakci *Southwestern* na sexuální útoky a zneužívání.

Před pouhými čtyřmi dny jsem oběma mužům poslal [e-mail](#), ve kterém jsem nastínil své znepokojení nad veřejnými a soukromými zprávami, které jsem slyšel od učitelů a kolegů. Šel jsem za těmito

dvěma vůdci jako obhájce a spojenec obětí zneužívání.

O několik dní dříve sdílel jeden z mých vrstevníků dlouhý příspěvek na Facebooku, který zaznamenával jeho vlastní vnímání špatného zacházení ze strany správců *Southwestern*.

Bylo to pro mě hluboce znepokojivé, protože to nebylo poprvé, co jsem takovou zprávu slyšel. A bylo to hluboce znepokojivé, protože Greenwayův předchůdce ve funkci prezidenta Paige Patterson byl [vyhozen](#) správci za špatné zacházení s tvrzeními o sexuálním zneužívání.

Když naše schůzka začala, Greenway se mi podíval do očí a řekl: "Svolal jsi tuto schůzku, tak proč nevysvětlíš, proč jsme tu všichni?"

Tak laskavě a srdečně, jak jsem mohl, jsem vysvětlil své znepokojení nad reakcí semináře na zneužívání a zeptal jsem se na stávající zásady a postupy, které seminář zavedl pro oběti, a na jejich odhalení.

Prezident a jeho pobočník mě ujistili, že jakékoli odhalení opravňuje k okamžitému zavolání policie na kampus *Southwestern*. Jak naše setkání pokračovalo, Greenway mi řekl, že v instituci se dějí věci, kterým nerozumím.

"Kdybys věděl, co ty víš," řekl mi, "cítil bych se tak, jak se cítíš ty. Ale kdybys věděl, co já vím, cítil bys to, co cítím já."

„Kdybys věděl, co ty, cítil bych se tak, jak se cítíš ty. Ale kdybys věděl, co já vím, cítil bys to, co cítím já.“

Než naše setkání skončilo, Greenway mi dal slovo „[pastoračního povzbuzení](#)“. Připomněl mi, že v mé složce jsou věci, na které bych nebyl zvláště hrdý, ačkoli mě také ujistil, že ví, že jsem nyní „jiný člověk“.

Greenway mě také „povzbudil“, abych si vzpomněl, že jsem ho zmiňoval pokaždé, když jsem tweetoval nebo psal článek.

Několik minut poté, co jsem odešel z této schůzky, jsem zvedl telefon a zavolal prezidentovi nedaleké vysoké školy, abych projednal přestup, i když mě do promoce dělilo pouhých 30 kreditních hodin.

Nakonec jsem zůstal v *Southwestern* pouze za účelem vyhnout se potížím se stěhováním a přesunem, ačkoli jsem další rok prožil v psychickém teroru.

“Prosím, neříkej o tom nikomu... Chci být ve službě dětem.”

Zde je příklad typů příběhů, které se ke mně dostaly. Při poslechu tohoto příběhu je důležité si všimnout kulturního posunu, ke kterému došlo v několika kampusech seminářů SBC za poslední dvě desetiletí.

Semináře, které kdysi připravovaly především magisterské a doktorandské studenty, přidaly vysokoškolské koleje a přivedly studenty ve věku 18 až 22 let do kampusů, které byly kdysi výhradní doménou postgraduálních studentů a někdy je umísťovaly společně na koleje.

„John Doe“ je můj přítel, který byl vysokoškolským studentem teologie na *Southwestern*. Byl jedním

z mála menšinových studentů na akademické půdě a bydlel jen jedno patro pode mnou ve *Fort Worth Hall*, historické mužské koleji.

Jednoho večera v září 2019 se Doe sešel s pěti dalšími přáteli na filmový večer.

V rohu místnosti sloužil extra gauč jako jakési „nouzové“ sezení pro tento mimořádně velký pokoj. Doe seděl s postgraduálním studentem teologie jménem „Mike“. Byli asi půl metru za čtyřmi dalšími přáteli, kteří se k sobě přimáčkli na další pohovce přímo před televizí. Místnost byla tmavá a osvětlená pouze filmem.

Doe si toho večera všiml, že s Mikem něco není v pořádku. Přestože byl Mike introvertní, zdál se tišší než obvykle.

Do té doby měli Mike a Doe poměrně komplikovaný vztah. Mike byl zkušenějším zaměstnancem týmu *Southwestern*, zabývající se zahradními úpravami areálu. Doe s ním pracoval a pod jeho dohledem.

Před několika měsíci se Doe od spolupracovníků doslechl, že Mike říkal a dělal nějaké „podivné“ věci, ačkoli ty věci nebyly nikdy přímo specifikovány.

Doe si občas všiml, že se Mike snažil, aby byli oba blízko sebe, i když v tu chvíli o tom příliš nepřemýšlel. To bylo do té doby, než jednoho dne Mike a Doe seděli v terénním autě poblíž louky, která potřebovala sekat.

V úmorném 39stupňovém texaském vedru hrála v rádiu milostná píseň. Mike se toužebně podíval na Doea a pak ho náhle vzal za ruku a začal Doeovi hladit hrud'. "Tohle je pro tebe," řekl.

Doe okamžitě vystoupil z nákladáku, aby se dostal pryč, a našel si něco jiného na práci.

Doe se o té příhodě nikomu nezmínil, i když měl někdy obavy, když byl s Mikem v práci sám. Ale také si nemyslel, že by byl Mike sexuální predátor, jen možná trochu příliš vlezlý.

“Co bylo řečeno mezi těmito dvěma mladými muži, je stále nejasné, ale jedna věc zůstává nesporná: ke konci filmu Mike sexuálně napadl Doea.”

Ale zpátky ve Fort Worth Hall ten večer seděli spolu na zadním gauči, mimo dohled nikoho jiného. Co bylo řečeno mezi dvěma mladými muži, je stále nejasné, ale jedna věc zůstává nesporná: ke konci filmu Mike sexuálně napadl Doea.

A zde je jeden bod, který většina evangelikálů a jižních baptistů nedokáže pochopit: K sexuálnímu napadení může dojít mezi dvěma muži, nejen mezi mužským agresorem a ženskou obětí. Jakékoli nechtěné sexuální doteky mohou být považovány za formu napadení.

Mike prohmatával Doeův penis přes jeho oblečení a začal ho masturbovat. Doe vyděšeně ztuhl a nebyl si jistý, co má dělat. "Ten okamžik mi připadal jako věčnost, dokud Mike náhle nevstal a neodešel."

Co dělat?

Druhý den ráno Doe sebral odvalu a řekl svým spolubydlícím a dalšímu příteli, co se mu předchozí noci stalo. Byli v šoku. Drželi ho a plakali s ním.

Doe si nebyl jistý, co má dělat, stejně jako jeho přátelé. Navzdory povaze vyhazovu bývalého prezidenta se těmto vysokoškolákům zdálo, že pro studenty nebyly výslovně stanoveny žádné jasné zásady a postupy.

Jednou z možností bylo zavolat kampusovou policii, ale zvěsti o jejich špatném zacházení s rasovými menšinami způsobily, že Doe byl skeptický a vyděšený. Zdálo se však, že všichni studenti si uvědomují, že za takové záležitosti je zodpovědný jeden muž na akademické půdě: děkan studentů Charles Carpenter, některými na univerzitě láskyplně známý jako „Chuck“.

Doe sebral odvalu a toho rána za ním zašel a svěřil se mu se svým sexuálním napadením. Carpenter mu poděkoval a rychle zavolal Mika, aby se na incident zeptal na soukromé schůzce později toho dne.

Mike přiznal, že se Doe dotkl, ale řekl, že to byla jen hravá zábava. Popřel, že by Doea osahával a masturboval přes oblečení, a řekl, že šlo pouze o „kontrolu hrníčku“ - běžnou hru mezi chlapci, kdy pachatel udeřil oběť do varlat, aby si je pořádně „chránil“.

Carpenter ten příběh nepřijal. Mikeovi bylo řečeno, že byl vyloučen a že bude muset opustit kampus *Southwestern*. To vše byla dobrá a správná odpověď. Carpentera je třeba pochválit za jeho rychlé jednání.

“Doe zůstal viset ve vzduchoprázdnu. Nikdy nebyl v kontaktu s policií. Nikdy se ho nezeptal, jestli chce vznést obvinění.”

Doeův případ napadení však zůstal bez dalšího řešení. Nikdy nebyl v kontaktu s policií. Nikdy se ho nikdo nezeptal, zda chce vznést obvinění. Ostatní administrátoři nebyli informováni o Mikeově hrubém chování a Doeově potřebě posttraumatické péče. Nikdy nebyl odkázán do poradenského centra v semináři.

Nejtragičtější však bylo, že v den, kdy bylo Mikeovi řečeno, aby opustil kampus, mu byl umožněn bez dozoru přístup do ubytovny, kde bydlel Doe.

Doe odpoledne tvrdě spal - celou noc zůstal vzhůru a přemýšlel, komu říct a co udělat. Probudilo ho trhnutí, když s ním Mike zatřásl v posteli.

Když Doe uviděl jeho tvář, byl paralyzován a bál se, že bude znovu zneužit. Ale tentokrát se i bál, že to nepřežije, protože jeho násilník věděl o jeho svědectví. Také nebylo žádným tajemstvím, že Mike vlastnil střelné zbraně.

“Ahoj člověče,” řekl Mike. “Opravdu se omlouvám za včerejší noc. Nic jsem tím nemyslel.”

Mike se pak na nepříjemnou dobu odmlčel, než konečně Doea prosil: „Prosím, neříkej o tom nikomu jinému. ... Chci být ve službě dětem.“

Mike pak odešel z Doeova pokoje a našťastí nadobro i z jeho života.

Nastupuje deprese

V následujících měsících Doe upadl do hluboké deprese. Přestal chodit na hodiny a selhával ve všem, co dělal. Uvažoval o sebevraždě a často používal humor, aby se odvrátil od svých sebepoškozujících

myšlenek a chování.

Zatímco profesori měli o Doea starost, nikdo mu nenabídl pomoc nebo podporu. Jeho jediná úleva přišla, když o dva měsíce později nabral sílu a poslal e-mail Michaelu Wilkinsonovi, který byl v té době děkanem vysoké školy.

Schůzku nebylo možné domluvit dříve než za týden a Doeovi bylo rychle jasné, že děkan vysoké školy neměl o Doeově nedávném útoku žádné informace. V jejich e-mailové výměně děkan vysvětlil: „Neslyšel jsem o incidentu, který by se Vás týkal. Určitě jsem rád, že si s vámi o tom mohu popovídat a pomoci, jak jen budu moci. Je mi opravdu líto, že vás to negativně ovlivnilo.“

Na schůzce byl Wilkinson šokován tím, co mu Doe řekl. Mezitím se Doe rozhněval, že musí svůj příběh vyprávět znovu. A nebylo to naposledy, co musel vysvětlovat svou situaci správci kampusu.

“Doe byl našťvaný, že musí znovu vyprávět svůj příběh. A nebylo to naposledy, co musel vysvětlovat svou situaci správci kampusu.“

Wilkinson, k jeho cti, domluvil schůzku s kanceláří matrikáře, aby umožnil Doeovi odstoupit ze svých hodin, i když už byl po termínu. Nikdo z matriky ani děkanátu ale o Doeově příběhu nevěděl, a tak byl nucen prožít trauma znovu tím, že ho každému z nich vyprávěl znovu.

Brzy skončil podzimní semestr. Nikdo v té době nevěděl, že COVID je jen několik měsíců od změny světa. Doe se obrátil k alkoholu, aby se vyrovnal se svým traumatem. Jeho kamarádi měli tajnou skrýš v malé ledničce v prázdné místnosti a často propíjeli víkendy, protože uzavření kampusu jim (a všem ostatním) bránilo jít ven a bavit se venku. Velká část toho jarního semestru 2020 byla opilá.

Doe nakonec opustil *Southwestern* a šel studovat teologii na *Dallas Baptist University*. Byl donucen ze studia odejít, když ho opět přepadla deprese. Nakonec si našel práci ve společnosti zajišťující dopravu na letiště.

Doe stále žije v severním Texasu a žije se svou matkou. Plánuje navštěvovat nedalekou státní školu a získat titul v poradenství, aby mohl ostatním nabídnout to, co mu bylo odepřeno.

Mezitím, někde mimo Houston, pracuje Mike ve službě dětem a mládeži ve sportu a organizované zábavě. Mezi jeho povinnosti patří tréninky v místní tělocvičně.

Pracuje tedy také s dětmi.

DAVID BUMGARDNER | 6. ČERVNA 2022

[Baptist News Global](#)

David Bumgardner

David Bumgardner

David Bumgardner je spisovatel a kazatel v New Orleans. Je pastoračním stážistou v Canal Street Church, ve farnosti v Anglican Mission International. David dříve psal jako Clemons Fellow pro Baptist News Global. Je absolventem Texas Baptist College, kde získal bakalářský titul v oboru křesťanských studií. Je studentem Talbot School of Theology, kde pokračuje v magisterském studiu teologie.

-krk-

Strojový překlad.

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté - Síť víry](#)